

ΣΤΕΦΑΝΩΜΑ.

Χαριτωμένε φάλτη γλυκέμου ποιητή
 τοῦ Ἔρωτος καὶ Βάκχου ἄξιε Λατρευτή!
 Μὲ δίκαιο μεγάλο ἔς τὴν γῆν ὁποῦ πατεῖς
 σ' ἐψήφησ' Ἀφροδίτη νὰ εἰς' ἐπαινετῆς
 Αὐτῆς καὶ τοῦ μωροῦτης· κ' ἡ φάλτρα Ἐρατῶ
 ἐπέτυχε ἀλήθεια σ' ἐσένα τὸ σκοπό.
 Ο' Πάρις γιὰ μιὰ κρίσι εὐκόλη καὶ κοινὴ
 ἴδε τὴν Ἀφροδίτη παντάπασι γυμνή.
 Ἐσὺ δὲ (καθὼς κ' ἤλθα ἐδῶ νὰ σὲ εἰπῶ)
 εἰς' ἄξιος ν' ἀπολαύσης καλλήτερο καρπό.
 Ο' γέρο Ἀνακρέων κ' ἡ νόσιμη Σαπφῶ
 μὲ σέλλουν ἀπ' τὸν Ἄδῃ νὰ ἔλθω νὰ σ' εἰπῶ,
 Πὼς χάρηκαν μεγάλως, ποῦ σ' ἴδαν μιμητῆ
 ἔς τοὺς τωρινούς αἰῶνας καὶ ἄξιο ποιητή.
 Τὸ δάφνινο σεφάνι ποῦ φόρεσαν αὐτοὶ
 σὲ σέλλουν νὰ φορέσης μιὰυτὴ τὴν ἀρετῆ.
 Μὴ παύσης ὅμως μ' εἶπαν νὰ ψάλλης λυρικά
 νὰ κελαϊδῆς σ' τὸν κόσμον νόσιμα καὶ γλυκά.
 ὁ Ἑρμῆς

1*

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΑΓΓΕΛΟΥ Ν. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ